

DRDSpress září 2017 2

Nezávislý občasník absolventů Dismanova souboru = Dispress pro dospělé!

Hola, hola! Pokračuje nábor čtenářů!

Jak se zdá, tak se občasník opravdu ujme: na rozdíl od našeho Dispressu, který jsme vydávali vždy v posledním týdnu měsíce s fermanem na kalendářní měsíc následující, nemá onu dýchavičnost a sevření třemi stranami textu a foteček! Jsme čtyřstránkoví, a tak můžeme taky úsměvy rozdávat do všech čtyř světových stran! Jen by bylo záhodno, aby se pdf s tímto veselým obsahem dostalo k co možná největšímu počtu těch, kterých se týká – absolventům Dismanova souboru a jejich maminkám a tatíkům. Skutečně jsme zaznamenali hned několik případů, kdy se k odběru přihlásili kromě někdejších členů i jejich rodičové („... vona by nám to třeba nedala přečíst...“). V rámci kampaně „DRDSpress do každé rodiny!“ volíme energický marketingový tah: zkusme doručit toto číslo všem, které najdeme na společné fotce z letního soustředění v Čichořicích 1997!!!

Je až dojemné sledovat, jak se tato silná sestava rozeběhla do světa. Rozpoznejte své kamarády, najděte je a hlavně jejich mailové adresy, které rozšíří náš rozesílací seznam!

FOTOSOUTĚŽ DRDSpressu!

Každý správný rozhlasový pořad i průměrný tištěný plátek musí mít svou soutěžní otázku! Fotohádanka minulého čísla DRDSpressu měla rychlého vítěze: stal se jím Steve Luhan! Jeho odhalení krásných, rozjařených souboristek z londýnského zájezdu 2009 bylo naprosto přesné: zleva Olga Bierhanzlová, Lenka Švorcová, Marie Tučková, Denisa Barešová a Sarah Kormanová. Zároveň Steve ve svém mailu poslal dvě fotečky: první byla pořízena na táboře v Kořeni, v roce 2000, čili před sedmnácti lety, a učiníme ji předmětem soutěže v některém z příštích čísel. Ta druhá je aktuální, ze studia, s dcerou Lottou, která kráčí v tátových šlépějích. My přidáváme ještě jednu, ze svatby Ašky a Steva na hradě Lipnice, který po léta patřil k místům navštěvovaným souborem, neboť byl „co by kamenem dohodil“ od tábora Radost v Dobré. Ostatně právě tam také měli rodičové (zatím) dvou ratolestí (veselou) veselku za hojně účasti souborových přátel.

A foto soutěžní? Byla pořízena nad strmým útesem mořského břehu v Portugalsku: v roce 2005 jsme se během zájezdu do Portugalska zásluhou Ludmily Dismanové dostali také na Cabo da Roca, tedy nejzápadnější pevninskou výspu Evropy, kdysi označovanou jako „konec světa“. Napište jména čtyř holčiček a chlapečka (pejska pomíneme), odvážně se procházejících vysoko nad hladinou šplouchajícího oceánu.

„Táborové ozvěny“ budou v Minoru v pondělí 25. září v Minoru od 18 hodin! Dismanův soubor se letos vydal do jihočeských Žloutkovic. Na „dvojce“ vysílal svižné půlhodinky vždy v podvečer, zasloužil si za to jedničku. Prožili jsme tam prosluněné páteční odpoledne s Rádiem DISS, večer naplněný až po okraj dadaistickou dramatikou a nakonec i večerku pod hvězdnou oblohou. Návrat z tábora byl tentokrát už v pátek, aby se dětičky i asistenti stihli dospát před prvním školním dnem. Z dobře informovaných kruhů jsme se dozvěděli, že „Květovaného koně“ pro nejlepšího nováčka získala Rozárka Košařová a „Kulturní olympiádu“ opanoval František Souček. A jak to bylo

v jednotlivých kategoriích? „Potěr“ vyhrál Sam Budiman, v „Pulcích“ byla nejlepší Julča Součková, „Mřenky“ František Souček a „Štíky“ Ella Ozuna. „Zlatuší“ a „Zlatoněm“ se stali Bětka Volhejnová a Prokop Košář. Gratulujeme! Vyhlášení se bude ještě opakovat, jak je zvykem, na táborových ozvěnách, letos opět ve velkém sále divadla Minor ve Vodičkově ulici.

Současným dismančatům můžete do tváří pohlédnout nejen tam, ale také na mnoha fotografiích uveřejněných na souborovém. My jsme tiskovým orgánem bývalých členů, a tak si dopřejme jednak ohlédnutí za slavnostním zapálením ohně Sportovní olympiády režisérem Janem Bergrem na táboře na Doubravce (foto máme od Pavla Nováka), jednak momentkou z roku 2001, kdy jsme byli na Šumavě. „Zlatuší“ se tam stala Kačka Hanáčková, „Zlatoněm“ Mirek Beránek.

Kronička DRDSpressu

Jde o Dispress pro pamětníky, a tak se čas od času musíme vrátit do dob vpravdě dřevních: 7. září uplynulo už jedenadvacet let ode dne, kdy jsme měli na Letné 150 tisíc diváků. Teda „my“... Michael, Karel Weinlich a něco málo přes dvě desítky dalších souborových účinkujících. Snímek je pořízen načerno (proto je tak tmavý) ze zákulisí během zkoušky, k rozeznání jsou jak Michael, tak Škuba a Lucka, je dost možné, že sám sebe najde ještě někdo další.

Když už jsme zabrousili do alba z tábora v roce 2001, nemůžeme nezaznamenat tuto fotečku: v koketní póze, se zrcadélkem za zády, poznáte tvář, která v těchto týdnech dává svůj hlas různým tvářím v Tváři. Držme jí palce, vyrostla mimo jiné na rolích v „Brundibárovi“...

POŠTA / GLOSY / HLASY / OHLASY /

DRDSpress 1

První číslo mi došlo! 👍😊 Posílám ti příspěvek do druhého... Kterak jsme byli s malým a velkým Medem v zoo 😊 Posílám pozdravy paa v.

To je naprosto nádherný. A dojemný. Do včerejška jsem točil pořad, kdy jsem se přesouval přes celou zemi, a zjistil jsem, že se orientuju podle táborů. Z Těšova jsem se přesunul přes Vanov do Radosti a zakončil to u Miletína. A na jihu u Zvíkova jsem si říkal - ha - tady je to letos. A povzdechl si... no a najednou tahle nádhera! Díky, Václave (a Zdeno)! :-) Libor

Tu fotku z prvního čísla pochopitelně mám. Je z lesní brigády a váže se k ní tato příhoda... Petr Železný a já jsme zmeškali odjezd, v rámci informačního šumu jsme dorazili na jiné pražské nádraží, než jsme měli. Pochopitelně jsme se vydali za ostatními, vědouce pouze, že cílovou stanicí má být jakýsi Janov. Začli jsme Krkonošemi... to nebyl ten správný Janov... a vydali se dál. Z fotky je zřejmé, že nakonec jsme doputovali tam, kam jsme měli. Naštěstí stačily k tomu pouhé tři „pokusy“...no jo, nebyly mobily... Jindra Vocelka (mnozí ho znáte jako pozdějšího ředitele Gymnázia na Vítězné pláni)

Pozvánka: „Brundibár“ v domě U Kamenného zvonu!

K souborové premiéře této dětské opery došlo v Terezíně 18. října 1991... Sporadicky ji tam na půdním jevišti v Magdeburských kasárnách uvádíme, před domácím, pražským hledištěm však dojde k představení snad po dvou letech. Půjde o benefiční večer, spolupořádaný Lionským klubem Praha První, jehož jsme oba členy, s participací Galerie hlavního města Prahy a Českého rozhlasu. Vstupným

ve výši 100 Kč se zároveň pokusíme shromáždit prostředky na podporu sportovních aktivit studentů škol pro zrakově postiženou mládež v Nových Butovicích. Představení se koná ve středu 4. 10. od 18 hodin v koncertním sále domu U Kamenného zvonu na Staroměstském náměstí. Bývalí, přijdete? Pozvánkou budiž fotografie, pořízená ještě před premiérou, na jedné z posledních zkoušek v divadle Radar (Lucie Ondračková, Jirka „Steve“ Luhan, „Dodo“ Doležal, Jana Kratěnová, Pavel Ulrich, září 1991). Se stejnými rekvizitami hrajeme dodnes... Uvítáme vaše osobní vzpomínky, pište do třetího čísla DRDSpressu!

DRDSpress vždy byl, je a bude zadarmo! Vychází z čiré radosti a kratochvíle, sycen vzpomínkami, externími i interními paměťmi, vzkazy, pozvánkami, ústním podáním již nedoložitelných zážitků, také báčorkami a lidovou slovesností absolventů a přátel Dismanova rozhlasového dětského souboru. Obsah příspěvků lze i bez výslovného dovození dále šířit a rozhojňovat tak povědomí o společenství, jež vždy bylo, je a bude jedinečné svou podstatou, přetrvávajícím prožitkem sounáležitosti - a vůbec.

Vaši ZaV / zdena.fleglova@gmail.com / vaclav.flegl@rozhlas.cz